

Befriande trance på laspis

Tre aktuella utställningar har olika sätt att närma sig frågor om plats, tid och identitet - från försöken att återskapa en tillhörighet långt från den ursprungliga, till ett här och nu där allt annat är bortskalat.

**Camilla Carlsson "På väggen", Maria Hall
Mia Sundberg galleri, Skeppargatan 39, t o m 19 december**

**"Look into the future - and understand why", Kurator: Jan Christensen
laspis, Konstakademien, Fredsgatan 12, t o m 21 december**

"Resebyrå till hela världen (Simrishamnsgatan)" heter det första fotografiet i Camilla Carlssons installation "Somewhere else in Malmö" som just nu visas på väggen hos Mia Sundberg galleri. Fotot är det första i en serie om 41 färgfotografier vilka alla är tagna inom en relativt liten radie i Malmö som visar skyltar från ställen - främst restauranger och mataffärer - med namn som refererar till någon annanstans. Fotografierna som kommer efter resebyrå med hela världen som sin specialitet, är placerade i alfabetisk ordning och vi passerar platser så som "Bagdad livs (Ängelholmsgatan)", "Hollywood Pizzeria (Lönngatan)", "Teheran Supermarket (Möllevångstorget)" innan vi slutligen kommer till "Kebab Världen (Friisgatan)". Installationen ställer frågor kring platsens betydelse för den tillhörighet som kallas hemma: Är det möjligt att på andra sidan jordklotet i en inte alltför stor stad i Sverige återskapa detta hemma? Är det fortfarande relevant att tala i termer av den fysiska platsens betydelse för identiteten? Carlssons installation kan utan svårigheter relateras till en av dagens mest aktuella diskussioner där teman som platsens och tidens betydelse för identiteten - såväl den nationella som internationella - har en framträdande roll: globaliseringsfrågan.

I galleriets yttre rum visas verk av Maria Hall. Utställningen är hennes tredje i galleriet och att förstå hennes konstnärskap i termer av globalisering är kanske inte det första man kommer att tänka på. Men det finns en relation till de frågor Carlssons installation ställer som även i Halls fall handlar om plats och tid, och i förlängningen därav identitet. Utställningen rymmer tolv monokromer i en färgskala som närmar sig den vita med tydliga spår efter penseldragen - alla bär titeln "Innan" och alla är kvadratiska, dock i något skiftande storlek - och sju stycken blyertsteckningar, samtliga med titeln "Här". Om Carlssons fotografier kan sägas visa försök att med platsens namn som enda referens återskapa en tillhörighet långt från den ursprungliga, ger Halls verk - såväl i titlar som uttryck - bilden av ett här och nu där allt annat är bortskalat. Det vi möter är bilden av ett enhetligt subjekt, långt från försöken att på en sjaskig bakgata återskapa det som en gång var dess ursprung.

En utställning som från ytterligare en aspekt berör frågor om tid, plats och identitet är "Look into the future - and understand why". Utställningen som är sammanställd av Jan Christensen visas just nu på laspis och rymmer arbeten av ett tiotal svenska och internationella konstnärer. Att här tala om enskilda verk känns inte särskilt aktuellt då ett återkommande drag är de olika verkens överlappande och integration i varandra - dels rent fysiskt, dels innehållsmässigt. Gunilla Klingbergs bidrag rymms till exempel i Ola Pehrsons video "Bug" där vi kan följa jakten på en irriterande fluga, Maria Heimer Åkerlunds flygplan i "Tornados" verkar ha kommit in i lokalen genom de öppningar Ann Böttchers takinstallation ser ut att innehålla (Böttcher är för övrigt även aktuell med en utställning på Galleri Enkehuset). Allting binds samman av Y Knotts spiralliknande golvmålning och duon Giorgios (Björn Arvidsson och Johan Ekdahl) klubbmusikliknande soundtrack. Utställningen väcker en känsla av att befinna sig mitt på en flygplatsterminal någonstans i framtiden där allting kräver ens uppmärksamhet. Men det är inte en flygplats i bemärkelsen att snart ge sig iväg på utsatt tid mot en bestämd destination utan snarare som en plats oberoende av tid och rum. Ser man dessa tre utställningar som olika sätt att närma sig frågor kring plats, tid och identitet framstår de ganska tydligt som illustrationer av olika subjektpositioner. Hos Carlsson möter vi ett subjekt långt borta från sitt ursprung men som - med ett torftigt resultat - strävar efter att återupprätta det som en gång var. Hos Hall möter vi det enhetliga, avskalade subjektet som är ett. I Christensens utställning möter vi varken något subjekt eller någon längtan efter att återfinna det utan befinner oss mitt i ett tranceliknande tillstånd, utan såväl namn som plats, vilket är en befriande upplevelse.

Anna Orrghen